

הכבידו על התנור. מיד הלכה לראות מה קורה עם הרב והנה היא רואה אותו שקוע בשרפי קודש ועוסק בתורה הקדושה. היא כל כך התרגשה מהמראה שלפניה - כל המטבח וחוצה לו מלא מים ונפט, והרב מנותק מהכל ומראהו כמראה מלאך ה' צבקות. באותו הרגע קיבלה על עצמה שלא לבקש ממנו שום עזרה, ולו הקטנה ביותר. אותה הקבלה היא שעמדה למורינו, שאינו יודע צורת מכולת מה היא, ואינו יודע שם של רחוב הסמוך לרחוב שבו הוא מתגורר.

מאיר עוז

כמו כן סיפרה לי הרבנית ע"ה, שאחר החתונה היה הרב הולך ללמוד עם חברותא בבית סמוך (כמדומני שהיא אמרה שהחברותא היה ר' ישראל אליהו וינטרויב זצ"ל), ופעם אחת היתה זקוקה לומר לרב משהו, אז היא הלכה לבית שבו למד ודפקה על הדלת, והנה בעלה מורינו הגר"ח פותח לה את הדלת, ומיד אמר לה שבעל הבית לא בבית ויגיע עוד מספר רגעים ובא לסגור את הדלת, והיא התחילה להגיד לו שהיא צריכה להגיד לו משהו, ושוב חזר רבינו ואמר לה אני אומר לך שבעה"ב אמור להגיע עוד מספר רגעים, והיא שוב חזרה ואמרה אבל אני לא צריכה את בעה"ב, ואז הגר"ח נשא עיניו ואמר לה: הא, בת שבע, זאת את, למה לא אמרת... היא סיפרה לי סיפור זה בחיך, וסיימה: "אתה מבין כמה שקוע היה בלימוד התורה, הרב מסתכל עלי ולא מזהה, איזה אושר היה לי שזכיתי להתחתן עם התורה". ואני עמדתי משתומם, הרי לך אשה שהשמחה שלה בכך שבעלה אינו מזהה אותה מחמת שהוא שקוע בלימוד התורה! האם אפשר לכנותה כקרוץ מחומר!?

מאיר עוז

אכן - ושם אשה גדולה...

ומי שלא ראה את הרבנית בכל ערב שבת מבשלת בסירים של אולמות, לכל דכפין, ותוך כדי זה מציידת מכתב לבחורה שלא התקבלה לסמינר, ומיד אח"כ מושיבה אשה שגילו לה את המחלה רח"ל על הכסא הקדוש, שעמלו עליו חמיה בעל הקה"י, ומורינו הגר"ח, בעת לימוד התורה"ק, ומספרת לה כמה אנשים נתקבלו תפילתם ונושעו בניסי ניסים אחרי שהתפללו שם, ולא נחה דעתה עד שהיא מוציאה הבטחה מהאשה שתחזור אליה לספר שהמחלה נעלמה, ומספרת לה על אשה שהיתה חולה ורק לפני כמה שעות באה לשם לבשר שהמחלה נמוגה, ואל תשכחי לומר "נשמת כל חי" כשאת מבריא. עוד בשעה שהחולה יורדת במדרגות ברשב"ם 23 והנה היא אשה חדשה נסוכה בטחון ובכוחות חדשים להלחם במחלה. באים אנשים, וחציי אנשים, עצובים מדוכאים ושבורים, והנה שיחה עם הרבנית והכל מאחוריהם. מי שלא ראה את הרבנית שמחייכת לכל

מאיר עוז